03/02/2020

Ο δίκαιος Συμεών που πήρε αγκαλιά τον μικρό Ιησού

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, 3 Φεβρουαρίου, οι πιστοί τιμούν με ευλάβεια δύο πρωταγωνιστές του ιερού γεγονότος της Υπαπαντής του Κυρίου, που γιορτάσαμε χτες, τον Γέροντα Συμεών και την Προφήτιδα Άννα.

Ο Συμεών κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ, ήταν δίκαιος, ευλαβής και φωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα, το οποίο του είχε φανερώσει ότι δεν θα πέθαινε πριν δει τον Σωτήρα του κόσμου. Η χαρμόσυνη αυτή πληροφορία τον εμψύχωνε ως τα βαθιά γεράματα, πράγμα που διαπιστώνουμε και εμείς σε δικούς μας ανθρώπους, που περιμένουν το παιδί τους ή κάποιον δικό τους να συναντήσουν.

Ο πρεσβύτης Συμεών όταν πήρε το Χριστό στην αγκάλη του, ευχαρίστησε τον Θεό με τα λόγια που έκτοτε ακούγονται σε κάθε εσπερινό: «Νυν απολύεις τον δούλον σου, Δέσποτα, κατά το ρήμα σου εν ειρήνη· ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου, ό ητοίμασας κατά πρόσωπον πάντων των λαών, φως εις αποκάλυψιν εθνών και δόξαν λαού σου Ισραήλ».

Κατόπιν ευλόγησε και τον Ιωσήφ και την Μαριάμ. Απευθυνόμενος στη Θεοτόκο, είπε τα ακόλουθα προφητικά λόγια: «Ιδού ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ και εις σημείον αντιλεγόμενον. Και σού δε αυτής την ψυχήν διευλεύσεται ρομφαία, όπως αν αποκαλυφθώσιν εκ πολλών καρδιών διαλογισμοί».

Πράγματι, ο Χριστός αναδεικνύεται σημείο αντιλεγόμενο και τότε και σήμερα, ένεκα των διαλογισμών των ανθρώπων με τη θετική ή αρνητική στάση τους απέναντι στο θέλημα του Θεού. Ταυτόχρονα με το πάθος και τη θυσία του Χριστού, η Μαριάμ βίωσε τον μητρικό πόνο για την όλη λυτρωτική θυσία του Υιού της για χάριν της ανθρωπότητας. Αυτόν τον μητρικό πόνο ο Συμεών τον παρομοιάζει όπως τον πόνο που ζει ο άνθρωπος, όταν τον διαπερνά μαχαίρι.

Η Προφήτιδα Άννα, που επίσης εορτάζουμε σήμερα, βρισκόταν κι αυτή στο Ναό, και για τους πνευματικούς της αγώνες και την καθαρότητα της ζωή της, το Άγιο Πνεύμα μετέδωσε σ’ αυτήν το προφητικό χάρισμα.

Αξιώθηκε, στην ηλικία των 84 ετών, να υποδεχθεί στο Ναό μαζί με τον δίκαιο Συμεών το θείο Βρέφος. Κατά τη συνάντηση, η Άννα πλησίασε, προσκύνησε τον Χριστό και αφού ευχαρίστησε και δοξολόγησε το Θεό, διακήρυξε ότι ήλθε ο Μεσσίας, ο Σωτήρ του κόσμου, προφητεύοντας ότι «αυτό το βρέφος είναι ο Κύριος που στερέωσε τη γη και τον ουρανό. Αυτός είναι ο Χριστός για τον οποίο μιλούσαν οι προφήτες.»

Αυτή είναι η πίστη μας η αληθινή, την οποία όσο περισσότερο βιώνουμε με κόπους και θυσίες αποβάλλοντας τον εγωισμό και την υπεροψία, τόσο περισσότερο βρίσκουμε αληθινό νόημα στη ζωή μας και βιώνουμε τον Παράδεισο όχι μόνο ως τόπο αλλά και κατάσταση στην παρούσα ζωή.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου

Λόγος του Οσίου Πατρός ημών Νικοδήμου του Αγιορείτου

Ο μεν Άγιος Συμεών ο Θεοδόχος έλαβε μακράν και πολυχρόνιον ζωήν εις τον κόσμον τούτον. Επειδή και εχρηματίσθη, ήτοι απεκαλύφθη εις αυτόν από το Πνεύμα το Άγιον, ότι να μην ιδή θάνατον, προ του να θεωρήση με τους οφθαλμούς του τον Δεσπότην Χριστόν. Όθεν όταν ο Κύριος ημών επροσφέρθη εις τον Ναόν τεσσαράκοντα ημερών νήπιον, τότε εδέχθη αυτόν εις τας αγκάλας του. Και πληροφορηθείς από το Πνεύμα το Άγιον τα περί αυτού μέλλοντα, έλαβε το τέλος της ζωής του, κατά τον ανωτέρω χρηματισμόν και την αποκάλυψιν του Αγίου Πνεύματος.

Σημείωσαι, ότι περί του Αγίου Συμεών του Θεοδόχου διάφοροι διαφόρως λέγουσιν. Ο μεν γαρ Άγιος Ιωσήφ ο υμνογράφος, εν τω δευτέρω τροπαρίω του προς αυτόν ασματικού Κανόνος αυτού, θέλει ότι ήτον Ιερεύς, ούτω λέγων· «Εν νόμω γενόμενος, ιερουργός ιερώτατε». Ο δε κριτικός Φώτιος εν τοις Αμφιλοχίοις, προς τον ερωτήσαντα αποκρίνεται, ότι δεν ήτον Ιερεύς, ήτον όμως του Ιερέως ανώτερος. Άλλοι λέγουσιν, πως ήτον ούτος είς των εβδομήκοντα ερμηνευτών της Παλαιάς Διαθήκης, επί Πτολεμαίου του Φιλαδέλφου, και ότι ερμηνεύωντας το «Ιδού η Παρθένος εν γαστρί έξει», και απιστήσας εις αυτό, έλαβε χρηματισμόν, ότι μέλλει να ζήση έως ου να λάβη εις τας αγκάλας του τον προφητευθέντα Παρθενικόν τόκον, ως λέγει Γεώργιος ο Κεδρηνός εν τη Συνόψει, και ο Αθηνών Μελέτιος (ομοίως και Ευθύμιος ο Ζυγαδηνός εν τη ερμηνεία του β΄ κεφαλαίου του κατά Λουκάν Ευαγγελίου, τόμω τρίτω) και άλλοι. Όθεν αν τούτο ήναι αληθές, ο Συμεών όταν εδέχθη τον Χριστόν, ήτον χρόνων διακοσίων εβδομήκοντα και επέκεινα. Άλλοι γενεαλογούσι τον Συμεών τούτον, πως ήτον, υιός μεν του Πατριάρχου των Εβραίων Χιλέλ, πατήρ δε του περιφήμου Γαμαλιήλ του αναφερομένου εν ταίς Πράξεσι. Και άλλοι λέγουσι, πως ήτον πρόεδρος του Συνεδρίου των Εβραίων. Οι δε ασφαλέστεροι και μόνη τη Ευαγγελική ιστορία επόμενοι, ως άνδρα απλώς πνευματοκίνητον τον Θεοδόχον γεραίρουσιν, (όρα την νεοτύπωτον Εκατονταετηρίδα). Το δε λείψανον του Αγίου τούτου Συμεών, ευρίσκεται εις τον εν Κωνσταντινουπόλει Ναόν του Αγίου Ιακώβου του αδελφοθέου, τον οποίον Ναόν ανήγειρεν ο βασιλεύς Ιουστίνος (σελ. 1152 της Δωδεκαβίβλου). Σημείωσαι, ότι εν τω δευτέρω Πανηγυρικώ της Ιεράς Μονής του Βατοπαιδίου, σώζεται εγκώμιον Συμεών ταπεινού Μοναχού, εις τον Άγιον τούτον Συμεών τον Θεοδόχον, ου η αρχή· «Τήν προς τους αγαθούς των ομοδούλων τιμήν».

Η δε προφήτισσα Άννα, ήτον θυγάτηρ Φανουήλ, καταγομένη από την φυλήν του Ασήρ, ενός από τους δώδεκα Πατριάρχας τους υιούς Ιακώβ. Αφ’ ου δε εσυγκατοίκησε με άνδρα χρόνους επτά, και τούτον υστερήθη διά του θανάτου, από τότε επαράμενεν εις τον Ναόν και εκαταγίνετο εν όλη τη ζωή της εις προσευχάς και νηστείας. Όθεν επειδή αδιακόπως ευρίσκετο εις τοιαύτα θεάρεστα έργα, διά τούτο και ηξιώθη η μακαρία να ιδή τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, όταν επροσφέρθη τεσσαράκοντα ημερών νήπιον εις τον Ναόν, από την Παναγίαν Μητέρα του και από τον δίκαιον Ιωσήφ. Ανθωμολογείτο δε αύτη, ήτοι ευχαρίστει και εδοξολόγει τον Θεόν, και επροφήτευε φανερά τα περί του Χριστού εις όλους εκείνους οπού ευρέθησαν τότε εις τον Ναόν, λέγουσα τοιαύτα λόγια. Τούτο το Βρέφος, είναι εκείνος ο αυθέντης, οπού εστερέωσε τον ουρανόν και την γήν. Τούτο το Βρέφος είναι ο Χριστός, περί του οποίου όλοι οι Προφήται επροκήρυξαν. Ημείς λοιπόν την μνήμην τούτων των δύω σήμερον εορτάζοντες, κηρύττομεν διά μέσου αυτών την φρικτήν και απόρρητον του Θεού προς ημάς συγκατάβασιν. (Όρα περί αυτών εις τον Θησαυρόν του Δαμασκηνού κατά την εορτήν της Υπαπαντής.)